तत्तस्य सदृशं स्वमहिम्ना सगणं शत्रुं हत्वा मन्नयनं ॥ सगणरावणवधार्थमेवावतारात् ॥ तस्यच मद्वमनेऽसंभवात् ॥ एवंच स्वकार्यानिष्पत्त्या गतायामपि क्रुध्येदिति गूढं ॥ ॥ ६४ ॥ तादृशबलंच तस्य मया सुविदितमित्याह ॥ श्रुताश्चेति ॥ विश्वामित्रयज्ञादौ कृताःवालिवधादयश्च श्रुताः अन्ये दृष्टाः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अथ निश्चितं कर्तव्यमाह ॥ समेइति ॥ सयूथपं ससुग्रीवं उपपादयानय चिरकालं शोककर्षितां ॥ रामस्यात्रागमनेन हर्षितां कुरुष्व ॥ समूलसकलनाशेनेतिभावः ॥

यदिरामोदशग्रीवमिहहत्वासराक्षसं ॥ मामितोगृह्यगच्छेततत्तस्यसदृशंभवेत् ॥ ६४ ॥ श्रुताश्चदृष्टाहिमयापराक्रमामहात्मनस्तस्यरणावमर्दिनः ॥ नदेवगंधर्वभुजंगराक्षसाभवंतिरामेणसमाहिसंयुगे ॥ ६५ ॥ समीक्ष्यतंसंयतिचित्रकार्मुकंमहाबलंवासवतुल्यविक्रमं ॥ सलक्ष्मणंकोविषहेतराघवंहुताशनंदीप्तमिवानलेरितं ॥ ६६ ॥ सलक्ष्मणंराघवमाजिमर्दनंदिशागजंमत्तमिवव्यवस्थितं ॥ सहेतकोवानरमुख्यसंयुगेयुगांतसूर्यप्रतिमंशरार्चिषं ॥ ६७ ॥ समेकपिश्रेष्ठसलक्ष्मणंप्रियंसयूथपंक्षिप्रमिहोपपादय ॥ चिरायरामंप्रतिशोककर्षितांकुरुष्वमांवानरवीरहर्षितां ॥ ६८ ॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीयेसुंदरकांडेसप्तत्रिंशःसर्गः ॥ ३७ ॥ ॥ ७ ॥

ततःसकपिशार्दूलस्तेनवाक्येनतोषितः ॥ सीतामुवाचतच्छ्रुत्वावाक्यंवाक्यविशारदः ॥ १ ॥ युक्तरूपंत्वयादेविभाषितंशुभदर्शने ॥ सदृशंस्त्रीस्वभावस्यसाध्वीनांविनयस्यच ॥ २ ॥ स्त्रीत्वान्नत्वंसमर्थासिसागरंव्यतिवर्तितुं ॥ मामधिष्ठायविस्तीर्णंशतयोजनमायतं ॥ ३

॥ ६८ ॥ शंचमानः ॥ इति रामाभिरामे श्रीरा० सुंदर० सप्तत्रिंशःसर्गः ॥ ३७ ॥७॥ तेन वाक्येन सीतयोक्तेनवाक्येन ॥ १ ॥ स्त्रीस्वभावस्य भीरुत्वादेः ॥ साध्वीनां पतिव्रतानां ॥ विनयस्य वृत्तस्य सदृशं युक्तरूपं अतिशयेन युक्तं ॥ २ ॥ वचनस्य युक्तरूपतां प्राशस्त्यं दर्शयति ॥ स्त्रीत्वादिति ॥ शतयोजनं सागरं व्यतिवर्तितुं तर्तुं विस्तीर्णं अतिबृहच्छरीरमपि मामधिष्ठायेत्यन्वयः ॥ स्त्रीत्वंनतुसमर्थेहीतिपाठे त्वं स्त्री नतुसमर्थे नसमर्थेत्यर्थः ॥ लिंगव्यत्ययआर्षइतितीर्थः ॥ स्त्रीणां भीरुस्वभावत्वादितिभावः ॥ ३ ॥